

2009. április

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

6. ÉVF. 3. SZÁM(54)

ára: 40 din

Fecske

HÚSVÉTI CSODA

TAVASZI FÁSÍTÁSOK

„FECSKE” NYEREMÉNYJÁTÉK

HÚSVÉTI CSODA

„És lőn, mikor leült velök, a kenyeret vevén, megáldá, és megszegvén, nékik adá. És megnyilatkozáának az ő szemeik, és megismerék őt; de ő eltűnt előlük.” Lk 24, 30-31

A húsvéti események leírása közül, az emmausi tanítványok és a feltámadott Jézus találkozása, az egyik legismertebb történet. Vége a páska ünnepének, s a zárandokok megindulnak Jeruzsálemből hazafelé. Jézus két tanítványai is ott volt a páska ünnepén és most ők is hazafelé veszik útjukat. Szívükben vegyes érzések kavarnak. Öröm és bánat, kétely és bizonyosság, félelem és bátorság most egyszerre jellemzik őket. Késő délután van már, ezért meggyorsítják lépteiket, hiszen több mint kétórás út áll még előttük Emmausig. Annyi minden történt Jeruzsálemben a páska ünnepén, főleg az utolsó napokban, hogy felfogni sem tudják igazán az egészet. Megérteni pedig végképp nem tudták. Olyan csodálatos volt, ahogy készültek az ünnepre. Jó volt találkozni sok régi ismerőssel, érezni, hogy mindannyian egy nagycsaládnak, Isten családjának a tagjai. Jó volt emlékezni Isten szabadító tetteire és hallgatni drága mesterük tanítását. Aztán jött a nagy tragédia. Mesterüket elfogták, halálra ítélték, és keresztre feszítették. Miért kellett mindeknek így történnie?

Azt gondolom mindnyájunkban, felmerül a kérdés, különösen így a sátoros ünnepek környékén: vajon számunkra mit jelent az ünnep, azon túlmenően, hogy szinte teljesen kimerülünk, amíg az ünnepre készülődünk? Tudjuk-e úgy hallgatni Isten igéjét, hogy az elindítson bennünk is valamit? Engedjük-e, hogy felrázzon bennünket az ige, hogy felébresszen az életre? Történik-e velünk is olyasmi, ami aztán továbbgondolkodásra késztet bennünket? Egyáltalán milyen lelki élményekkel térünk haza az ünnepi istentiszteletről?

A két tanítvány miközben azon gondolkozott, hogy a rejtélyesnek tűnő kérdéseket megválaszolják, váratlanul melléjük szegődik egy ismeretlen férfi. Ő is bekapcsolódik a beszélgetésbe. Nagyon szomorúnak találja őket és ezért meg is kérdezi, mi az oka bánatuknak. A tanítványok előbb meglepetésüknek adnak hangot. Lehetséges, hogy van még valaki, aki nem értesült arról, ami a napokban, Jeruzsálemben történt?! Pedig ott mindenki: ismerős és ismeretlen,

barát és ellenség, hívó és hitetlen csak egy prófétáról beszélt. Ez a próféta, akit Jézusnak hívtak, Isten országáról tanította az embereket, sok csodát tett és sokat gyógyított. Mindenki úgy gondolta, hogy ő fogja megváltani Izráelt és igazi változást hoz életükbe. Ezzel szemben a bűnös emberek elítélték, a gonosz kezek keresztre feszítették őt, és így kudarcba fulladt az a szent ügy, amelyben mindenki reménykedett.

Mennyire magunkra ismerünk ebben a jelenetben, hiszen nekünk is voltak szép terveink és álmaink. Olyan lelkesen fogtunk hozzá, hogy nagy dolgokat cselekedjünk, hogy maradandót alkossunk. Azután a bűn és a gonosz mindent tönkretett bennünk is, körülöttünk is.

Közben a két tanítvány csodálatosan hallgatta az ismeretlen zárandok által idézett ószövetségi próféciaikat, amelyek egyértelműen azt bizonyítják, hogy semmi sem történik véletlenszerűen, hanem minden Isten tudtával és az ő irányítás alatt megy végbe. A két tanítvány végig ott volt az ünnepen, mindent látott és hallott, ami történt. De csak most, hogy hallották az igét, kezdik igazán megérteni, hogy mi is történt ott valójában. Ismerték ugyan a próféciaikat, de csak most a magyarázat által értették meg igazán, hogy Isten kezdettől fogva eltervezett megváltói műve valósul meg.

Hányszor gondoltuk mi is, hogy életünket a sors, a véletlen vagy a végzet irányítja, és nem tehetünk ellene semmit. Milyen jó tudni, újra hallani, hogy van valaki, aki számára fontos a mi életünk, örömünk és bánatunk. Aki egyszerre irányítja a nagy történelmi eseményeket és életünk minden napjait. És ez a valaki a mi Urunk, Istenünk. Minden az ő tudtával és akaratával történik életünkben.

A tartalmas beszélgetés közben gyorsan eltelt az idő és hazaérkeztek. Az ismeretlen vándor, ekkor úgy tesz, mintha tovább akarna menni. A tanítványok meghívják otthonukba, és a vándor enged a tanítványok kitaró kérésének, hogy náluk marad éjszakára. Az asztalhoz telepedtek és a kedves vendég kezébe veszi a kenyeret, megáldja, megszege és a tanítványoknak adja. Abban a pillanatban fény támad a szívük-

ben és egyszerre világos lesz minden. Mindent értenek már. S akit vendégként fogadtak, most gazdájuk és Megváltójuk lett. Hányszor terített asztalt az éhezőknek, adott szabadulást a megkötözötteknek, látást és hitet a vakoknak, bizonyosságot a kételkedőknek. Ezt tette most a tanítványokkal is, meggyógyította a szemüket és szívüket, hogy lássanak és értsenek. Megszólította őket, mert azt akarta, hogy az ő szomorúságuk örömmre változzon, zaklatott szívük békességre találjon.

Amilyen váratlanul szegődött melléjük az úton, olyan hirtelen távozott, de nem nyomtalanul. Változást hozott és hagyott maga után. Eloszlatta szívükben, a kételyt, félelmet, aggodalmat, bánatot és adott cserébe hitbizonyosságot, erőt és áldást. A tanítványok azonnal útra kelnek és visszatérnek Jeruzsálembe. Csak egy cél lebegett előttük: az örömhírt, hogy feltámadt az Úr, közölni tanítványtársaikkal.

Ma is így van. Hiszen Ő él és szeret. Meg tudja és meg akarja változtatni életünket, értelmet és célt akar adni. Elkéri tőlünk szívünk bánatát, lelkünk gondjait, baját, hogy aztán cserébe reménységet és hitet adjon. Nem akar erőszakkal betörni senki életébe, de szívesen lenne orvosa, szabadítója minden beteg szívnek. Csendben és türelmesen várja, hogy nyíljon az ajtó, táruljon a szív, de ne csak húsvétkor, hanem egész életünk során.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok lapunk minden olvasójának és közösségünk minden tagjának Áldott Húsvéti Ünnepeket.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

V i s s z a e m l é k e z é s

Mi is történt az elmúlt hét évben, amióta megalakult szervezetünk? Megkaptuk a bácsfeketehegyi „Nikola Gyurkovics” Általános iskola vezetőitől a düledező épületet a Testvériség u.20 h.sz. alatt, majd rá kb. 1 évre látogattak hozzánk külföldi emberek. Kimentek az udvarra, visszafordultak a házra és úgy döntöttek festetni, felújítani, építeni kell. Hollandiából ambiciózus, fiatalok jelentkeztek, akik különböző területeken segédkezhettek a szervezetnek. A részvételi tapasztalatszerzésre, tanulásra, új ismeretségek szerzésére is lehetőségek kaptak a fiatalok, országunkban. De!!! Ebben a munkában valahogy kimaradtak a mi önkénteseink, falubeli polgáraink. Még kezdetben a társulat tagjainak hozzártartozói meg-megjelentek a programban de később...

Az önkéntesség pedig nagyon fontos dolog. Az önkéntességet illetően számos eszme, definíció és tradíció létezik.

Mindamellett Európa-szerte közös az a tény, hogy ahol az emberek összefognak egymás-, vagy a rászorulókat segítéseért; védik a környezetet; kampányolnak az emberi jogokért vagy akciókat indítanak annak érdekében, hogy mindenki emberhez méltó életet élhessen, – ott a társadalom egésze és az egyén egyaránt gazdagodik az önkéntesség által, és láthatóan erősödik a társadalmi kohézió.

Mit is jelent az önkéntesség?

Volontaire (ejtsd: volonter) a. m. önkéntes, aki valamely szolgálatot díjtalanul elvállal, pl. kereskedésben, gazdaságban stb.; fiatal emberek, akik tanulmányaik végeztével ily állást gyakorlati továbbképzés céljából foglalnak el.

Miért fontos az önkéntesség?

idézzük:

- Az önkéntesek Európa sokszínűségét tükrözik: mindenféle korosztályt képviselő nők, férfiak, alkalmazottak és munkanélküliek, különböző etnikai és vallási csoportokhoz tartozó emberek és mindenféle nemzetiségű állampolgárok
- Az önkéntesek nagyon sokféle tevékenység iránt elköteleződhetnek,

mint pl.: oktatásról vagy egyéb szolgáltatásokról való gondoskodás, kölcsönös segítségnyújtás vagy önszolgálat, képviselő, kampánytevékenység, menedzsment, közösségi és környezetvédelmi akciók. Az önkéntesség azon tevékenységek egyike, amelynek révén bármilyen képességekkel és háttérrel rendelkező emberek is elérhetnek pozitív változásokat

Az önkéntesség a szociális integráció egy formája. Hozzájárul az összetartó társadalom megteremtéséhez, a bizalom és szolidaritás kötelekeinek és ezáltal a társadalmi tőkének a kialakulásához. Megosztott társadalmakban hatásos forrása a társadalmi megbékülésnek és újjáépítésnek. Az önkéntesség fontos szerepet játszik a szociális kérdések megoldásában. Az önkéntesek és szervezeteik gyakran elsőként találják meg az innovatív megoldásokat, hangot adnak a társadalmi szükségleteknek és reagálnak azokra, elősegítik a szolgáltatások mennyiségi és minőségi fejlődését, valamint kreatívak az új szolgáltatások kialakításában

Az önkéntesség jelentős gazdasági tényező. Az önkéntes szektor körülbelül 5%-al járul hozzá a nemzetgazdaságok GDP-jéhez (a Johns Hopkins University közelmúltban készült tanulmánya alapján) és sok önkéntes szektorban dolgozó szervezet függ nagymértékben az önkéntesek munkájától, akik megvalósítják tevékenységét

Az önkéntesség hozzájárul az innovatív partnerségekhez az üzleti, önkormányzati és önkéntes szektor szervezetei között. Ezek az együttműködések számos önkéntes akcióval társulva új munkalehetőségek megteremtéséhez vezethetnek

Az önkéntesség formális és nem formális tanulási lehetőségekhez vezet és ezáltal elengedhetetlen eszköze az élethosszig tartó tanulásnak. Segítségével az emberek tudást szereznek, gyakorolják képességeiket és növelik társadalmi kapcsolataik hálóját, ami gyakran eredményez új vagy jobb munkalehetőségeket és egyben személyes és társadalmi fejlődést is előidéz.

Több mint 100 millió európai ember vesz részt önkéntes tevékenységben, éli át a szolidaritás érzését és tesz ezáltal társadalmunk jobbításáért. Egy 2006-os Eurobarométer felmérés kimutatta: 10 európaiból 3 állítja, hogy aktívan önkénteskedik, és a megkérdezettek közel 80%-a érzi úgy, hogy az önkéntesség fontos része az európai demokráciának. “

Közzéteszünk így hát mi is **egy felhívást!** **Felhívást**, amelyben polgáraink jelentkezését várják, akik különböző területeken segédkezhetnek a szervezetünk tovább építésében. Kezdünk megint építeni, festeni, ahova el kell a segítség, vagy pedagógusok segítségét kérjük, kik szaktudásukkal járulhatnak hozzá, hogy műhelyeink jobban működjenek. Ne hivatkozzunk tényezőkre, hogy nem is tudtam róla; az idő; a szűkös anyagi források, és az az érzés, hogy „ezt nem engedhetik meg maguknak”. Az önkéntesség fontos komponense az EU stratégiai célkitűzésének arra vonatkozóan, hogy a „...világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává...” váljon, amint azt a tagállamok a 2000-es Lisszabon-i Európai Tanácskozás keretei között elfogadták.

P.J.

Pár képpel idézzük a múltat, ahol önkéntes munkával, sokat előrehaladtunk.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

ÚTPATKASZEDÉS

A HK folytatja az útpatkaszedést. Mivel a Jadran utcában e műveletet befejezték, majd a földet elszállították, a munkálatokat a Vinogradska utcában folytatják. Ha a munkagép akadályozná Önt a közlekedésben, kérjük szívélyes elnézését, de a munkálatok az Ön érdekében is folynak.

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS

Utcai szemétygyűjtés lesz az Általános Iskola szervezésében 2009.04.04-én szombaton a HK mechanizációjával támogatva. Kérjük, segítsék munkájukban a kis környezetbarátokat, hogy büszkéek legyenek tevékenységükre.

ÉRTESÍTÉS

A bácsfeketehegyi Helyi közösség 2009.03.16.-án tartott ülésén hozott határozata alapján, a helyi közösség egyszeri anyagi támogatást biztosít minden újszülött számára a helyi közösség területén a 2009-es évben 4.000,00 din. Összegben.

A támogatás 2009.01.01.-től érvényes.

Bővebb információk a szükséges dokumentációk átadásáról a Helyi közösség hivatalában kaphatók.

A Helyi Község 2009. 01. 01.-től meghirdeti:

„A falu legszebb háztájéka”

elnevezésű pályázatát

Ezen pályázaton résztvevő nyer minden bácsfeketehegyi lakos háztájéka (értsd: házak előtti terület karbantartása, rendezettsége, tisztasága, gondozottsága).

Ennek értelmében a személyes benevezés nem szükséges, viszont megtehető fényképek formájában a HK részére címzett borítékban.

Címünk: Helyi Község, Testvériség utca 30, 24323 Bácsfeketehegy

Az elbírálást az erre az időszakra kijelölt bizottság végzi, helyszíni értékelésekkel. Eredményhirdetés az **V. bácsfeketehegyi falunap** és a **VI. bácsfeketehegyi meggy napok** keretén belül.

NYEREMÉNYEK:

Első helyezet: Fűkaszázó,

Második helyezet: egy éves ingyenes szemétkihordás zsák formájában (8 zsák havonta),

Harmadik helyezet: vásárlási utalvány a bácsfeketehegyi virágüzletek egyikében 2.500,00 dinár értékében.

Óvd és tartsd tisztán környezetet!

A pályázat 2009. 01. 01.-től 2009. 05. 30.-ig tart.

THÁLIA SZEKERE ISMÉT ELINDULT

Aránylag rövid idő alatt, mintegy két hónapos sűrített próbák és lelkes, lendületes munka gyümölcseként március utolsó vasárnapján a helyi ME Soma színtársulata bemutatta Klein Magda Redemptiós balladáját. Az előadást nagy érdeklődés övezte és a közelmúltban felújított, tágas színházterem ezúttal is megtelt színházkedvelő nézősereggel. Mintegy 260-an jöttek, hogy megnézzék a 15 éve alakult társulat előadását, amely ez idáig zömével vígjátékot, bohózatot tűzött a repertoárjára. Mivel a kunság az idén ünnepli a Kárpát-medencébe való betelepülésének 770 évfordulóját, Tóth H. Vera a társulat rendezője ezt a darabot találta megfelelőnek, méltónak egy ilyen horderejű jubiláris ünnepsorozaton való részvételre, amelynek a vajdasági központi ünnepi-, és emlékrendezvényeknek Bácsfeketehegy lesz a házigazdája. A Redemptiós ballada a kunságból, Kunhegyesről, a nehéz körülmények, sanyarú sorban élő, mintegy kétszáz család kirajzását, elvándorlását mutatja be, akik egy élhetőbb élet reményben, a sorsuk jobbrafordulásában bízva, új hazát keresve, Bácskába érkeztek és alapították meg Feketehegyvet. Az író-nő Klein Magda színpadra írt balladáját/dramáját egy férfi életútja szakaszainak és egy tragikus sorsú asszony viszontagságai által eleveníti meg, az érzelmek, a konokság, a már-már durvaság modorát súroló érzéktelenségek által. Mindezeket a jellemvonásokat igyekezett a rendezőasszony is kellően kifejezésre juttatni, úgy a színészek összeválogatásával és azok játékával, valamint igénybe véve a technikai kor vívmányait, amelyre Szarka László, a darab technikai munkatársa nagy gondot is fordít, úgy a zenei-, mint a hangeffektusok terén. A veterán Soma-tagok mellett fiatalabb korosztály is „szerephez jutott”, sőt kisgyermek (ovisok, első osztályosok) is részt vehetnek a Thália szekérének előrehaladását biztosító munkában. A társulat

részt vesz a XIV. Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóján, amelyet az idén Muzslyán tartanak meg, ezután majd következhet a vendégszereplés, a portyázás. Remélhetőleg úgy a közönség, mint a szakmai zsűri elfogadja ezt az időutazásra való invitálást a Somától. Ugyanis tavaly a társulat Fazekas Mihály Lúdas Matyiját a jelen kor pizkos üzelmeibe, napjaink kizsákmányoló világába hozta, míg viszont az idén a nagyérdeműt kalauzolja egy letűnt korszak felkutatására, megelevenítésére.

Szukola Béla

DOBOGÓS SZAVALÓK

Március végén tartották meg Radnóti Miklós születésének 100-dik évfordulója alkalmából a szabadkai körzeti szavalóversenyt, amelyet az Észak-bácskai Magyar Pedagógusok Egyesülete hirdetett meg. A háromtagú szakmai zsűri értékelése szerint a résztvevők felsős tanulók 5-6 osztályosok kategóriájában Perlaki Adrianna bácsfeketehegyi tanuló érdemelte ki a második helyezést, míg a 7-8 osztályosok körében a

pálmát, vagyis az első helyezést Varga Attila, bácsfeketehegyi a második helyet ugyan csak a bácsfeketehegyi Szalajevics Viktor hozhatta haza. A megrendezett szavalóverseny legjobbjai május 4-én Győrbe utazhatnak egy, kétnapos jutalomkirándulásra. Mindhárom tanuló Pál Ilona magyartanárno tanítványa, akiknek ezúton is gratulálunk az eredményekhez és további kitartó, sikerdús munkát kívánunk.

Szukola Béla

FIGYELJ, BELENDÜLTEK A DOLGOK A HELYÜKRE KERÜLNI...

A tavaszi ellenőrző körúton derült fény arra, hogy a mögöttünk lévő két telepítési szezonban több mint 4000 meggy-facsemete került a feketicsi fekete földre! Az egyesületi gödörfúró által porhanyósított földet visszaborítottuk a fácskák gyökérzetére, majd a félig telt lyukat „nyakon öntöttük” néhány vödör vízzel. Ezzel tömörítettük a földet, mert így a szép fehérre metszett gyökerek korábban indulnak fejlődésnek. Ám hiába a korai ébredés, ha föld helyett csak levegőben maradnak a hajszálgökök, abban szenved a növény.

Jó érzés nézni a daliás sorokban álló ültetvényeket.

Nagy pillanatok részesei vagyunk mindannyian, mert a bor mellett ez a különleges gyümölcs a második kapaszkodó, amely az itt élő emberek identitástudatát gyökereztet. A hovatartozás érzése mindannyiunknak erőt ad, a remény nélkülüket pedig elnyelik a habok...

A hatvanas években Bende tanító nénivel utaztunk Péterváradra, hogy az osztálykirándulás keretében megnézzük a vár alatti kazamatákat meg a múzeumot. Ott láttuk az egyik polcon epruvettába pakolva a „Feketicsi fekete földet” mint valami különlegességet. A tanító néni elmondta, hogy ez a föld tényleg nagy termőerővel bír és, hogy ilyen a világon csak a távoli Floridában van még. Azt hiszem szemmél láthatóan megemelkedett mindannyiunk mellkasa, merthogy mi onnan jöttünk ahol ez a föld is „otthon van”.

És tényleg, már a gyermek–ember is képes azonosulni a környezetében lelhető dolgokkal. Kialakul az identitástudata és észrevétlenül a közösség értékesebb

tagjává válik.

Az is meglehet, hogy azért gyakorolt ránk olyan erőteljes hatást az a felirat a múzeumban, mert a feketicsi fekete meggyet juttatta eszünkbe. Akkoriban hosszú sorokba gyülekezett emberek talicskálták a meggyet a nagymalom elé, hisz ott volt az átvevőhely.

Volt ahogyan volt, ezt a két dolgot már gyerekefajjal magunkba zártuk. Persze nem is volt nehéz, mert a mámorító illata vagy a nagymama meggyes lepényének varázslatos zamata egyébként is hatalmába kerítette az ifjú sereget az anyai dorgálás ellenére, amikor a kajálásba belefeledkezve az ingünk újjába töröltük

a szájunk szélére ragadt színhagyó meggyet.

Abban mindannyian egyetértünk, hogy ez egy nagyszerű és egészséges gyümölcs. Nem igényel vegyszeres kezelést, ízvilága gazdag, savtartalma harmónikus élményt nyújt, a gyümölcs sötétbordó színe pedig arra enged következtetni, hogy a magas antioxidáns tartalma jótékony hatással van a szív működésére...

Ebből az alapanyagból a maga nemében egyedülálló terméksort készíthetünk a közeljövőben azzal a céllal, hogy tökecsalogató hatást gyakoroljunk a tőlünk anyagilag hatékonyabb körök hangulatára.

Vagy az ipari zónánk keretében vagy valahol a környéken gyümölcsfeldolgozó üzem épül, amely a dolgozó kezeknek munkahelyet jelent. Ez nagyon lényeges, mert négy évvel ezelőtt 2000 alatt volt a községi munkanélküliek száma, míg napjainkban ez a szám a harmadik ezresnél tapogatózik.

Jó lenne, ha a feketicsi fekete föld és a feketicsi fekete meggy hozzásegítené minket a jövedelemszerzéshez.

Talán azért is kapaszkodott meg tudatunkban e két fogalom, mert lélekben azonosulni tudtunk velük.

És ha ez álmokat bárki szétrepíteni igyekezne, azonnal felhördülünk, hiszen az egy életen át dédelgetett benső békességünket próbálná szétszilálni, a közösségi önbecsülés alapjait megrengetni, az önazonosságunkat a feledés homályába tuszkolni.

Halló, ez nekünk nem tetszene!

Tóth János

MANAPSÁG

CUDAR VILÁG

Nem tudom hányan olvassák a Fecskét az utcámban, ahol születésem óta élek, de szeretném ezúttal is elmondani szomszédaimnak, és mindenkinek akit ez érdekel, hogy hiszek abban, hogy mindannyiunknak megadatik a lehetőség, hogy itt Bácsfeketehegyen, sorsunkkal és embertársainkkal megbékélve, élhetjük le hátramaradt életünket. Nem tudom, hogy mit tervez velem, velünk a Teremtő, de bízom abban, hogy akármilyen cudar világ is tör ránk, nekünk akik itt egy levegőt szívunk, és egy vizet iszunk, nem kell attól rettegnünk, hogy akaratunk ellenére, vándorbotot fogva új haza keresésére keljen indulnunk.

Tudom, hogy az ilyen nem mindennapi gondolatok, vagy talán inkább rémálmodok, felemlegetése nem jellemző rám, hiszen örök életemben optimista voltam, bízom abban, hogy jóakarattal, jó irányban lehet terelni és tartani az események menetét. Mondtam és mondom, tettem és teszem mindezeket a rám jellemző módon, miközbe tudatában vagyok annak, hogy őseimnek, csak az elmúlt közel 225 évben, mióta elhagyták Kunhegyest, számtalanszor kellett nehéz döntést hozniuk, hogy néha életüket mentve, mások pedig hitüket és földi vagyonukat gyarapítva megmaradhassanak az általuk választott tájon. Tették ezt önszántukból, sokszor meghajolva de töretlen hittel, és töretlen gerinccel, ellenállva a mindent elsöpörni akaró viharoknak. Tudták bármerre is viszi őket a sors, mások erőszakos akarata, vagy pedig a saját kalandvágyunk a szülőfalu mindannyiukat, mindenkor, mindenhol visszavárja.

Hatványozottan érvényes ez ma is, hiszen régi törvény az, hogy a nehéz időkben kell megalapoznunk jövőnket, azokat a körülményeket amelyek biztosíthatják fiataljaink itthonmaradását, a hazavágyók hazatérését. Most amikor más, tőlünk szerencsésebb országokban, sem fenéig tejfel az élet, érezzük azt vagy nem, de megnőtt a lehetőségünk és a felelősségünk a változások elindítására, az élet útjának kitaposására.

Azt mondják a mindentudó tehetetlenek, hogy cudar világ vár ránk itt Bácsfeketehegyen, Délvidék szívében, közel Európához, a leendő autópálya mellett. Azon a földön, amit kun őseink őriztek meg nekünk, azon a tájon ahol, ma is valóm, bizonyosan sikerre ítélt

közösségként fogunk újra élni, miután jobb irányba fordítják országunk szekerét az arra illetékesek. Mondom ezt akkor is amikor az egész világot gondbaejtő gazdasági válság, amely a szegényeket természetesen sokkal jobban sújtja mint a gazdagokat, kezd rátelepedni mindennapjainkra. Fekete - fehér világunkat ellepik a vészajtósló hírek, és híresztelések, gyakran riogatjuk is egymást, hiszen tudjuk, érezzük, hogy nem mindennapi események törhetnek rá törekény mindennapjainkra.

Baj van, mondják a többségben levő gondolkodók, hiszen feje tetejére állt a világ nálunk is. Nem tudjuk milyen magot lesz érdemes a földbe tennünk, miből, hogyan és hol lehet két kezünk munkájával, vagy tudásunkkal annyi pénzt keresni, hogy megőrizzük az emberhez méltó életünk esélyét.

Mi baj lehetne mondják ezzel szembe azok, akiknek a tudománya nem döngeti az eget, hiszen azokon a napokon amikor megvan a mindennapi sörrevaló, még a meggyeszedő létra alsó fokára is csak hosszú unszolás után, nagy kényszeredetten, kegyesen és hosszú nógatás után lépnek. Sajnos, ilyenek is sokan vagyunk. Várjuk, hogy mások gondolkodjanak helyettünk, belekapaszkodunk a szép mesék fonalába, sodródunk és panaszkodunk, néha megmarjuk egymást, majd pedig összebújunk, hogy egymást melegítve vészeljük át tüzelő nélkül a fagyos téli éjszakákat. Ahogy lehet, mondaná nekik, nekünk is a költő, ha annak idején oly felelőtlenül nem tévesztettük volna el az iskolákba vezető utat.

Nem tudok elég okos lenni, hiszen ha belegondolok abba, hogy csak az elmúlt két évtizedben mennyi rosszat átélünk, átvészeltünk és kitűrtünk, akkor a józan ész azt diktálja, hogy nem kell eszeveszetten kongatnunk a vészharangot. Féljenek inkább a gazdagabb Európaiak és Amerikaiak, azok akiknek van mit féltetniük és elveszíteniük, mondhatjuk szinte mindannyian, hiszen ebben a régóta lerongyolódott országunkban, szinte eltörpülnek a szegények és a nincstelenek közötti különbségek.

Figyeljük a híreket, kapkodjuk a fejünket a világban és közvetlen szomszédságunkban gyorsan pergő meglepő események láttán és hallatán. Ki gondolta volna, hogy Európa fejlett országaiak vezetői ennyit fognak idegeskedni és

rögtönözni, mire rájönnek, hogy a bajt csak közösen, összefogva tudják csökkenteni. Keresik a megoldást a gazdasági fejlődést megakasztó gondokra, és közben arról beszélnek, hogy a világgazdaság kerekét mozgó erőt már ma olyan pályára kell terelni, amelyen nem ismétlődhet meg újra a katasztrófa.

Nem tudom kinek mi a véleménye a Magyarország életet megrázó felpörgetett eseményekről, a miniszterelnök személye körül kialakult helyzetről, a naponta sorjázó szenzációt sugalló bejelentésekről. Nem várt fejlemények szemtanúi vagyunk, miközben rá sem gondolunk arra, hogy ez a cirkusz talán arra is jó lesz, hogy a tőlünk északabbra élő nemzettársainkkal minél észrevétlenebbül lenyelessék a majdani gazdasági fellendülés reményével kecsegtető, ránk is váró, keserűnél keserűbb pirulákat.

Valahogy hasonló a helyzet minálunk is. Sokáig azt mondták nekünk, hogy Szerbiát elkerüli a baj, nyugodtan álljunk be a sorba az olcsó Puntókért, hiszen az euróhoz képest megállapodott a dinár értéke, és jön a Feltámadás ünnepe amikor is vendégmunkásaink, talán kicsit vékonyabb, de mégiscsak euróhoz szokott pénztárcával jönnek meglátogatni egyre fogyatkozó itthoni szeretteiket. Miközben azon tanakodunk hosszú hónapokon át, hogy mikor, és milyen formában fogadják majd el Vajdaság Statutumát, újra szaporodnak az etnikai incidensek, és az események irányítói, vagy rosszakaratói szemléltői, megpróbálják egymásnak ugratni a szomszédokat, hogy a dohány- és tejtermelőket, és a kétlaki mezőgazdasági termelőket sújtó igazságtalanságot most ne is említsem. Igaz Vajdaság elkapta az elkótyavetyélt kőolajfeldolgozónaként kapott pénz nagyobb részét, de úgy hírlik, hogy előre megmondták mire szabad azt elköltenünk, szolidaritást vállalva a Dunától délre élőkkel, miközben az országos szinten biztosított fejlesztési pénzekből még a morzsák is alig jutnak el az európainak ígért Vajdaságba.

Olvastam nemrég, hogy Szerbiában a szegénység fokát mutató adatok alapján, a Vajdaságban elő polgárok a legszegényebbek, miközben megdöbbentő állapot alakult ki az egész országban is. Az aránytalanságok terhe alatt roskadozó mezőgazdasággal, fejlesztési pénzek hiánya miatt elavult

termelésű iparral, balkáni állapotú közművekkel, közállapottal és gondolkodásmóddal nehéz lesz átvészelnünk a ránk is lesújtó gazdasági válság következményeit. Tudjuk, hogy bajainkra csak Európától várhatunk orvosságot, de ameddig Koszovó és a háborús bűnösök esetében kitartóan számon kérjük tőlük a megvalósíthatatlant, és nem teljesítjük a leghetesebbet nem sok jóra számíthatunk. Előre mérget vehetünk rá, hogy a számtalan keserű pirulát nyeletnek le majd velünk ezért országunk vezetői mire megkapjunk az esélyt az eddiginél jóval gyorsabb felzárkózásra.

Habár sokak szerint újra cudar világban élünk, úgy érzem, hogy még sincs minden veszve. Amikor a testvérháborúba taszított országunk lakosaként abban bízunk, hogy egyszer minden háború véget ér, most abban kell reménykednünk, hogy a fejlett világ megtalálja a gazdasági válság ellenszerét, és akkor a mi sorsunk is jobbra fordulhat. Bízom benne, hogy jobbra fog fordulni országunk sorsa, hiszen nem lehetünk időtlen időig gyógyulatlan fekély Európa testén, és az is igaz, hogy senki sem szereti azt, ha a szomszédja túlonúl nem tud beilleszkedni környezetébe.

Nem szeretem a fedezetlen optimizmussal ámitókat, de a saját és környezetük tehetetlenségét alaptalan riogatással kendőzőket sem. Amit ma megtehetünk egyéni és közösségi boldogulásunk érdekében azt kötelességünk meg is tenni. Sorolhatnám

ezúttal is, hogy összefogással, menyit mindent sikerült, és sikerül megépíteni falunkban, községünkben és szinte mindegyik magyarok által is lakott Délvidéki szálláshelyünkön. Beszélhetnék most a jövőbeni terveinkről is, a munkahelyteremtési céljainkról, az emberhez méltó élet utáni vágyunk biztosításáról. Sokat kell beszélnünk a pozitív, előrevívó közös ügyeinkről, és tudnunk kell, hogy nincs miért szégyenkeznünk. Tudnunk kell úgy élni, hogy mindenre, mindenkor legyen holnap is vállalható megoldásunk, hiszen az élet megy tovább a maga útján. Nemzedékek váltják egymást, családok emelkednek ki és tűnnek el a közösségből, miközben mindannyian megvívják küzdelmüket az emberi létünket körülbástyázó kérdőjelekkel.

Valahogy úgy ahogy azt a március utolsó vasárnapján a bácsfeketehegyi színházteremben bemutatott Redemptios ballada szereplői, a Kunhegyesről Feketehegyre kivándorló őseink nemzedékei is tették. Cudar világban élhetek földnélküli őseink Kunhegyesen, ha olyan döntést kellett hozniuk, hogy a jobb élet reményében tömegesen elköltöznek otthonukból. Családok szakadtak szét 1785-ben, aki elment az többé vissza nem térhetett. Azt híresztelték, hogy izgágák és kötekedők voltak földnélküli kunhegyesi őseink, akik azért jöttek a soványabb földű, de akkor még lakatlan Feketehegy pusztára mert nem akartak más, környéken élő népekkel keveredni. Májusban érkeztek,

és télire felépítették házaikat, templomot emeltek, iskolát alapítottak, átvészelték a kolerajárványokat, a háborúkat, váltakozó szomszédjaikkal megtúrték egymást, és esélyt teremtettek nekünk, hogy mi, az utánuk maradó kun utódok is megmaradhassuk az őseink által választott földön.

Cudar világról szól a Redemptios ballada a bácsfeketehegyi Soma színtársulatban első ízben színre lépő gyermekeink, fiataljaink és tapasztalt színészeink előadásában. Nemcsak az ősről, hanem rólunk is szól néhány család Kunhegyestől Bácsfeketehegyig tartó, tragédiákkal, de örömmel is tarkított útját és életét bemutató történet. Arról, hogy itt vagyunk, újra megtöltöttük a színháztermünket, és örülünk annak, hogy vagyunk, úgy fenn a színpadon, mint lent a nézőtérben. A család megtartó erejéről, a széthúzás és az irigység okozta gyötrelmekről, a túlélés lehetőségéről, az egyéni és közösségi összefogás szükségességéről, és a jobb élet utáni vágyról szól az előadás.

A mai cudar világról, és reményeinkről is szól ez a mesészerű történet.

Arról, hogy csak a Teremtő szeretetében bízva maradhatunk meg ezen a tájon, ahol őseink példáját követve, mi is féltő figyelemmel segíthetjük jövőnk, játékos kedvű és csillogó szemű, letéteményeseinek az élet útján, újra és újra, megtett első lépéseit.

Pál Károly

MIKOR KELL SZERETNI?

Nem tudom, hogy önök, hogy vannak vele, de én azt vettem észre, hogy mostanában egyik ünnep követi a másikat. Ez eddig nekem még sosem tűnt fel. Nem rég múlt el a karácsony, és mindjárt itt a húsvét és pünkösd. Minálunk, áprilisban és májusban van a legtöbb születésnap. Tehát nálunk normális, hogy ebben az időszakban hatalmas a sürgés-forgás, és hogy minden hétvégén összegyűlik az egész retyerutya és felköszöntjük az ünnepeltet. Ezek a dolgok összehozzák a családokat. És ez így van rendjén.

Március 8. Azt hiszem, ez a dátum mindenkinek ugyanazt jelenti. Nők napja. Ilyenkor a fiúk az iskolákban megajándékozzák az osztálytársnőiket, a munkahelyen úgy szint. Én is minden évben előálllok valamivel, amit veszek vagy készítek anyukámnak és a női rokonaimnak. Nem nagy valamit, egy kis csekélységet. Idén viszont nem vettem semmit senkinek. Az egyik barátnőm azt mondta az anyukájának, hogy ő azért nem vesz neki semmit, mert ő nem csak március 8-án szereti, hanem az év összes napján. Szerintem egy nagyon szép kijelentés és engem nagyon elgondolkodtatott. Én anyukámat nem csak nők napján szeretem.

Én arra ébredtem rá, hogy ünnepekkor mindenki nagyon szereti a másikat. De nem csak olyankor kell, hiszen az ajándékozáshoz nem kell indok, ha jól tudom. Én ezentúl (persze ha lesz pénzem, ami egy kamasznál igen ritka) fogok ajándékot venni azoknak, akiket szeretek, akkor is, ha nincs rá különösebb okom.

Szombati Dorottya

AZ EGÉSZSÉG ÉS ÉRZELMI ÁLLAPOTUNK KÖZTI ÖSSZEFÜGGÉSRŐL

Egy nemzetközi kutatócsoport nagyon alapos tanulmányt végzett száz-negyven országban világszerte, hogy van-e, és milyen összefüggés az érzelmi állapotunk és a fizikai egészségünk között?

A tanulmány azért is érdekes, mert a világ legszegényebb országait is magába foglalta, így egyetemes eredmények születtek.

A boldogság és szomorúság hatását vizsgálták, hogyan befolyásolják a fizikai egészséget olyan embereknél, kiknek komoly gondot okoz a napi élelem, az elfogatható életkörülményekért folytatott mindennapi küzdelem.

A pozitív érzelmek (boldogság) szignifikáns, szoros kapcsolatot mutatnak a jobb fizikai egészséggel, mint a negatív érzelmi (szomorúság) állapotban élőknel, függetlenül az alapvető szükségletek hiányától.

A pozitív érzelmek jobb fizikai egészséget mutattak még olyan csoportoknál is, akik éheztek, szabad ég alatt aludtak.

Természetesen ez fordítva is igaz kik szomorúságban, mindennapi szorongásban élnek, sokkal rosszabb egészségi állapotban vannak.

A kutatók szerint az eredmények alapján, világszerte az érzelmek egyik meghatározó tényezője az egészségnek.

Dr.med.Krisztián Géza
adjunktus

TAVASZI FÁSÍTÁSOK

Példaértékű volt Bácsfeketehegyen a fásítás, amit a legutóbbi március 22.-ei munkaakció is bizonyít.

A Helyi közösség dolgozói az iskola a temető és a szeméttelp környékén, a „Jelen” vadászegyesület tagjai a falun kívül, illetve a Small-Steps d.o.o. ipari park területén fásítottak.

A mennyiség sem elhanyagolható az iskola, temető és a szeméttelp körül 300 db szilfát és kb. 50 db juharfát ültettek el. Az ipari park vegyesen 800 db szil és akácát ültetett.

Míg a vadászok, akik 5300 hold földterületen vadásznak, többek közt azt a 12-13 kvadrátos akácot is pótolták és gallyazták az idén, ahova nemsokára megérkeznek a kisfácánok. Vigyázzuk meg a kisfákat melyeknek elültetésük után, az első három év a legkritikusabb.

Utána megerősödnek, ellenállóvá válnak.

Elfogadható magyarázat nem létezik a kisfák kihúzgálására, letördelésére, mezőgéppel történő letaposására.

Ha ezt egy gyermek teszi, az a szülőket minősíti, ha viszont egy felnőtt, őt már a saját érdeke vezérli és mindezt a köz-kárára - megjegyzendő, a földek megműveléséhez van mód a fák letaposása nélkül is bejutni a területre.

Garai P.
fekete h.

PÁLYÁZATFIGYELŐ

„START UP” Hitel kezdő vállalkozóknak és vállalat alapítók

Beadási határidő: 2009.december 31.

Kiíró intézmény: Szerb Köztársaság Fejlesztési Alap

Pályázók köre: 25 évnél fiatalabb vállalkozók és 40 évnél fiatalabb vállalat alapítók

Kamat: 1% évi kamatláb, 3-5 évig terjedő törlesztési idő,

Megpályázható összeg: 500.000,00 dinártól - 1.300.000,00 dinárig

Nem visszatérítendő támogatás gyümölcsösök, szőlők és komló -termesztésére

Beadási határidő: 2009.április 30.

Kiíró intézmény: Szerbia Köztársaság mezőgazdasági minisztériuma

Pályázók köre: bejegyzett gazdálkodók, földműves egyesületek, templomok, jogi személyek-kisvállalkozások

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, várjuk az érdeklődőket, földműveseinket és gazdálkodóinkat.

A Prowag csapata

Pályázatfigyelés, Tanácsadás,

Pályázatírás, Üzleti tervek készítése

telefon: 024/731-424

e-mail: prowag@gmail.com

NYEREMÉNYJÁTÉK INDUL A „FECSKE” OLDALAIN, AZ ÁPRILISI ÉS MÁJUSI SZÁMBAN

A szelvényeket kivágva, névvel és címmel ellátva, a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.) lévő „Fecske” felíratú dobozba kell bedobni, - *ne feledjük minél több a helyesen megválaszolt és beküldött szelvény annál nagyobb az esély a nyereményre!!* Nyereménycsomagokat a Szabadkai Regionális Hulladéktároló Kft. biztosítja Nyilvános sorsolásra a VI. bácsfeketehegyi meggy napok keretében kerül sor.

1. Milyen színű a papír hulladékot tároló konténer?

- a. Kék
- b. Sárga
- c. Szürke

2. Milyen színű a konzervhulladékot tároló konténer?

- a. Kék
- b. Sárga
- c. Szürke

3. Milyen színű a PET-műanyag flakon hulladékot tároló konténer?

- a. Kék
- b. Sárga
- c. Szürke

Név: _____

Cím: _____

SZÁMOLJUNK LE A HULLADÉKKAL! 2.

Mi lesz belőle?

A szelektív hulladékgyűjtés egy olyan lehetőség, mely során a csomagolási hulladékok külön-külön gyűjtve újrafeldolgozásra (újrahasznosításra) kerülnek. Újrafeldolgozás során az adott csomagolást másodnyersanyagként hasznosítják, anyagában dolgozzák fel. Ekkor eredeti funkciójuk módosul, vagy egészen megváltozik (például pillepalackból polár pulóver készül). Az anyagok újrafeldolgozásával jelentős mennyiségű elsődleges nyersanyagot takaríthatunk meg, ami a környezet szempontjából mindenképpen kedvező. Ne feledjük azonban, hogy az újrafeldolgozás során is elkerülhetetlenül szennyezés keletkezik - tehát a megelőzéshez és az újrahasználatához képest az újrafeldolgozás a hulladékhierarchia 3. lépcsőfokán áll.

MŰANYAG HULLADÉK (PET-palack, műanyag zacskók, stb.): A műanyag hulladék jelenti korunk egyik nagy környezetvédelmi kihívását, amire a szelektív hulladékgyűjtés csak egy okozati válasz a problémára. Ebből készül azonban a leggyakrabban újrahasznosított termék és a legtöbb hasznosító cég is ebben az iparágban működik. A lakosság által szelektíven gyűjtött hulladékból - például az összetaposott műanyag palackból és ennek kupakjából - készül számos kertészeti termék: cserép, karó, kerítésoszlop, vödör, gyeprács vagy éppen kerti pad. De meg kell említeni az iparban nagy számban felhasznált csöveket, görgőket, zsákokat, fóliákat és egyéb fontos alkatrészeket is. A lakosság körében nem túl nagy népszerűségnek örvendő fekvőrendőrs is sok esetben hulladékból készül. Emellett tudni kell, hogy a kínai műanyag-újrahasznosító cégek, amelyek szinte egész Európából begyűjtött - egyszer használatos - műanyagpalack-hulladék feldolgozását és újrahasznosítását végzik, a textiliparban dolgozzák fel a másodnyersanyagot és szálát készítve belőle ruhát, esernyőt, fonalat, papucsot és plüssállatokat állítanak elő.

Az **ÜVEG**ből újra öblösüveg, italosüveg készül.

A **FÉM** hulladék két fő szegmense a vas és az alumínium. Mindkettő nagyon értékes nyersanyag, így gyűjtésük és újrahasznosításuk fokozott figyelmet igényel. A vashulladékból főleg az iparnak készülnek alapanyagok, alkatrészek. Az alumíniumnál külön érdekesség, hogy az összegyűjtött sörösdobozból készül Magyarországon a londoni metró ventilátorlapátja, de lehetne említeni a személyautókba felhasználásra kerülő csöveket.

A **GUMIABRONCS** hulladék hasznosítása az energianyerés mellett egyre több helyen eredményezi játszótérek, futópályák vagy éppen hangfogó falak burkolatát.

Az **ELEKTRONIKAI** hulladékok

hasznosítása a finanszírozás jogszabályi hátterének megteremtését követően igen gyorsan fejlődő új iparágként jelent meg. Ma még elsősorban alapanyagot gyártanak ezekből a hulladékokból, de például az elektromos és elektronikai berendezések műanyag burkolatának újrafeldolgozása révén már késztermékek is készülnek.

A lakossági szelektív hulladékgyűjtés terjedésével az anyagában hasznosítható hulladékok mellett egyre nagyobb arányban jelennek meg az energetikai célra hasznosítható vegyes hulladékok. A gumiabroncsok, csontlisztek, fáradt olajok energetikai hasznosítása mellett ezért fontos a vegyes műanyag hulladékok cementipari hasznosítása, ahol a visszanyert energia tekinthető az így hasznosuló hulladék végtermékének. Bár nem hagyományos és kézzelfogható termék, de jelentős hasznosítási eredmény az autópályák építésénél felhasznált acélipari hulladék, a kohósalak.

Hasznosításuk

A **papír hasznosítása**: A háztartásokban keletkező papírhulladékok között nagyon sokféle és különböző minőségű papír fordul elő. A hasznosítás alapfeltétele az, hogy a hulladékpapír ne legyen szennyezett. Szintén fontos, hogy a hulladékpapírok közül eltávolításra kerüljenek a fóliázott, esetleg kevert anyagú, laminált vagy felületkezelt papírok mielőtt a hulladékpapír a gyűjtőbe kerül. A begyűjtött papírhulladékokat elsősorban anyaguk szerint (újságpapír, kartonpapír, papírtartalmú többretegű italosdoboz) válogatják szét. A szétválogatott papírokat bálázzák. Az anyaguk szerint visszagyűjtött papírokból készülhetnek A.: papírtermékek, B.: italos karton alapú késztermékek.

A.: A papírtermékek készítéséhez a begyűjtött papírt pépesítik, ezt követően pedig a papírgyártás tradicionális folyamatain keresztül félkész termékeket állítanak elő belőle. A késztermékek széles skáláját az újrapapírból készített félkész termékekből állítják elő.

B.: A késztermékek előállításához a begyűjtött italoskartont először összedarabolják, majd a darabkákat magas hőfokon összetömörítik, az összetömörített rendkívül szilárd anyagból ún. tektántáblákat készítenek, amelyet késztermékek előállításához használnak.

Miért kifizetődő a papír hasznosítása?

A papírgyártás folyamatához jelentős mennyiségű energiára van szükség. Az újrapapír készítésével viszont rengeteg vizet és energiát takaríthatunk meg. Ha egy tonna papírt újrahasznosítanak, 26000 liter vizet és 1400 liter olajat takaríthatunk meg, valamint annyi elektromos áramot, amennyit egy ház hat hónap alatt fogyaszt.

A **műanyag hasznosítása**: A műanyagok

hasznosítása komplex feladat, mert ennek az anyagtípusnak számos különböző típusa létezik és van forgalomban. Gyakran ugyanannak a műanyagnak sem azonos az összetétele, mert a gyártás során erősítő anyagokat, töltőanyagokat, színezőanyagokat, stb. kevernek az alapanyagába. Emiatt a műanyagokat a szelektív hulladékgyűjtés során csak, mint vegyes műanyagot lehet gyűjteni, ezt követően pedig feldolgozás előtt kell anyagfajták szerint szétválasztani őket. A begyűjtött műanyag csomagolóanyagokat a válogatóban fajtánként válogatják szét, majd tömörítéssel bálázzák. A bálákat az hasznosítás helyére történő szállítás után aprítják, majd a műanyag darabkákat vegyszerek felhasználásával megtisztítják a szennyeződésektől. A megtisztított műanyagdarabkákat ezután granulálják. Az így nyert félkész terméket műanyag termékek és csomagolások előállításához használják fel újra.

Az **üveg hasznosítása**: Napjainkban a korábbi évtizedek többszörösére, hozzávetőlegesen 3%-ra bővült az üveghulladék aránya a háztartási hulladékokon belül. Ha szín szerint válogatva gyűjtjük az üvegeket, akkor azok szinte 100%-ban újrahasznosíthatók és a végtermék minősége is szinte azonos az új üvegekével mindamellett, hogy a folyamat során 10-20 % energia-megtakarítás is elérhető.

A gyűjtődényekben színük szerint (fehér és színes) gyűjtött üveget tisztítás után darabokra aprítják, zúzzák. Ezt követően a válogatóban mágnes segítségével eltávolítják belőle a fémdarabkákat (gyűrűk, kupakok), majd az egyes színeket elkülönítik egymástól. Ezután az üvegdarabokat beolvasztják és formába öntik, azaz újra termékeket készítenek belőle a csomagolóipar számára.

A **fémek hasznosítása**: Az érclelőhelyek kimerülése, a kitermelés költségeinek emelkedése valamint a fémek előállításának és feldolgozásának magas járulékos költsége egyre inkább szükségessé teszik a fém csomagolóanyagok másodnyersanyagként történő hasznosítását. A fémhulladékok hasznosításával nem csak nyersanyagot takarítunk meg, de jelentős mennyiségű energiát is. A begyűjtött fém csomagolóanyagokat a válogatóban fajtánként szétválogatják, majd tömörítéssel bálázzák. A bálákat az hasznosítás helyére történő szállítás után aprítják, majd mágnesek segítségével kiválasztják belőlük a más típusú fémeket. A megtisztított fémdarabokat kohókban beolvasztják és szállítható rudakba öntik. A rudakat a felhasználás helyén hengerelik, ezáltal lehetővé válik, hogy újra különböző késztermékeket készítsen belőlük a feldolgozóipar.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

AZ ERŐSZAKRÓL

Múlt számunkban szépen tudomásul vettük, hogy krízisben élünk, de ha egy kicsit morbidok akarnánk lenni, mondhatnánk, na és? Tulajdonképpen mi már úgy belejöttünk a krízisekbe, válságokba, hogy nem is tudunk úgy élni, hogy ne legyen ki ellen harcolni, kit sanyargatni, kit bántani, kitől lopni, kit megkurtítani, megalázni, lenézni. Most pedig már attól félünk, hogy jön egy törvényes jó világ, ahol létezik egy normális demokráta emberarcú, toleráns rendszer, olyan amilyent még el sem mertünk (akartunk) képzelni, mert, hát a mi életünk alatt az úgy sem lesz, és jaj mi lesz velünk?

Lesz, nem lesz, de mi van most? Mi lenne? Krízis! Igen az ő összes velejárójával, de főleg az agresszióval, az erőszakkal. Erőszak. Bármely formában van, egyikben sem jó. Senki sem szereti, de nem is vállalja, néha, még ha találkozott is vele, vagy áldozata lett, volt, akkor szégyenében letagadja. Pedig nem az áldozatnak kellene szégyellnie magát. Az erőszakoló, erőszakoskodó, annyira tönkreteszi áldozatát, hogy annak nem marad a végén semmilyen lelki tartása, így helyzetéért bűnösnek érzi és vallja magát, evvel felmenti bántóját, megalázóját.

Mi ennek az oka? Mondhatnánk, hogy a konzervatív patriarhizmus, a csak az erősebbet, nagyszájúbbat, elismerő falka pszichológia itt ragadt következményei.

Ma már a XXI században élünk. Igaz, hogy csak a kezdetén, de még mindig az Őszövettség igéi vezérelnek bennünket, nem, pedig a Krisztus igéje, melyben szeretni kell(ene) felebarátainkat és segíteni, támogatni egymást.

Ma nem csak a rendszer, de az egyén is agresszív, főleg, ha megérzi a másikon annak támadhatóságát gyengeségét. Ez után egyedül, vagy falkába verődve támadásba lendül és legyőzi a gyengét.

Ma már minden alaptörvényben, de a többi jogi okmányokban is az erőszak nem elfogadott viselkedési mód és ennek megsértése büntetést von maga után, de még mindig nem látjuk az erőszak csökkenését. Eddigi eddig, majd, hogy nem említett, szinte tabu, volt a családon belüli erőszak. Most már hivatalosan is el van ismervé, hogy sajnos létezik, mivel bekerült a Büntető törvénykönyvbe. (megtalálható a 194 cikkelyben).

Jó, megvan a törvény, de mit tehet a sértett, vagy a jóhiszemű törvénytisztelő állampolgár? Jelentheti a megfelelő különleges felhatalmazással rendelkező államigazgatási szervnek és várhatja, hogy azok megteszik a szükséges lépéseket, ha azt látják, hogy ez szükséges, vagyis, ha úgy értékeli, hogy a feljelentésben álló tények alapján (legtöbbször a saját jól körültekintő, mindent felmérő módszerük szerint) megoldódik az ügy

magától is. Néha pedig, a „demokrácia” mögé bújva (még jobb kifogás), nem avatkoznak a más privát ügyeibe.

Ezt tudja a sértett is, így igyekszik eltitkolni baját, vagy, ha már kitudódott, saját magát hibáztatja. Az erőszakot tevő, de az ügyet ismerők is, ilyen esetekben vérszemet kapnak, tettük jogosságának igazolását látják, a bántottak nem védelmezésében, így a testi, lelki és más erőszak nem, hogy nem lesz elítélve, de büntetve sem a méltó módon.

Ne lázadj,... ne törődj a más bajával,... hagyd, az ő baja,... nem elég a te bajod?,... egy fecske nem csinál nyarat,... számarordítás nem hallik az égig, evvel több leszel?....

Ismerős, de nem fogadom el, mert, hogyan fogok elszámolni, amikor majd arra sor fog kerülni?

Mindenki, aki akár testileg, akár lelkileg, de akármilyen módon veszélyezteteti felebarátját, ne adj Isten családjá tagjait, a gyengébbeket, gondoljon arra, hogy Ő is valakitől gyengébb.

Bocsánat, kellemes Húsvéti Ünnepeket kívánok, tulajdon képen Krisztus Urunk, a bűneinknek bocsánatáért halt meg és példát mutatva támadt fel.

BIRO CSABA

KEDVES BÁCSFEKETEHEGYIEK!

Tavaly már harmadik alkalommal tartottuk meg a Magyarországon élő feketicsiek találkozóját. Ezúttal mintegy ötvenen jöttünk össze, és egy igen szép napot töltöttünk együtt. Az idén újra szeretnénk megrendezni egy ilyen találkozót. A helyszín ezúttal a szalkszentmártoni SZALKI FOGADÓ, a település szélén, közel a Dunához, az 51-es út mentén. Impozáns, kulturált hely. Az időpont 2009. június 7., vasárnap. Az érkezés 10 órától, de lehetőleg délig azért mindenki érkezzen meg! Az ebédet a fogadó biztosítja, elfogadható áron (Farkas Lajos megalkudott velük, 1500 Ft/fő). Édességet, egy tálca süteményt, vagy pogácsát, esetleg egy kis „hazai nedűt” bárki hozhat. Pontos cím: Szalkszentmárton, Hősök tere 16. Várunk vendégeket a szülőfalunkból, esetleg máshonnan is. A nap folyamán szeretnénk alkalmat keríteni arra, hogy

megtekintsük a Petőfi Múzeumot, amelyet Lajos igazgat, esetleg megigunk egy kupa bort „az öreg Petrovics egykori kortsmájában”.

Kérünk, hogy ha szabaddá tudod tenni magad, jöjj el Te is közénk és biztass erre más feketicsieket, akikről tudod, hogy Magyarországon élnek.

Jelentkezési határidő: 2009. május 25. Ha valaki jelentkezik, de időközben akadályoztatva lesz, kérjük legkésőbb 48 órával a rendezvény előtt, értesítsen bennünket.

Értesítési cím: Farkas Lajos
(tel.: 20/443-4382; e-mail: feketics@t-online.hu) vagy Margit István (tel.: 20/915-5811; e-mail: imargit@bibliaszov.hu).

Szeretettel:
a Szervezők

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

A SZTALITENISZ

Március 14-én, szombaton az újonnan megalakult bácsfekete-hegyi Feketics Asztalitenisz Klub megtartotta első versenyét a kultúrotthon nagytermében. A 10 órakor kezdődő versenyen 12 jelentkező mérte összes tudását. Az izgalmas első (Bulatović G. - Lódi M.) és harmadik (Sotity D. - Pál G.) helyezéért folyó küzdelemből a következő versenyzők kerültek ki győztesen:

1. Bulatović Goran (Kishegyes)
2. Lódi Miklós (Bácsfeketehegy)
3. Sotity Dejan (Bácsfeketehegy)

A verseny támogatásáért külön köszönet a **Pipacs Motelnak, a Putnik Pizzériának, a Lódi Pincészetnek, és a Török Méhészetnek.**

Minden asztalitenisz kedvelőt, aki szeretne ezzel a sporttal foglalkozni, szeretettel várunk minden hétfőn és szerdán, 19 órai kezdettel a kultúrotthonban.

B I R K Ó Z Á S

2009.03.28.-án lett megtartva a III nemzetközi VINUM kupa az ifjabb és idősebb pionír birkózók számára. A sok hideg és rossz idő után egy nagyon kellemes napsütötte napon a legjobb lehető módon zajlott le a verseny, minden probléma és sérülés nélkül. Több mint 90 versenyző mérlegelt, 8 csapat, három országból. A jó időnek köszönve, sokan a kinti munkákat választották a verseny megtekintése helyett, ami érthető is, de így is egymást váltva mindig legalább 50 néző buzdította a kis versenyzőket.

Az eredmények csapatonként:

1	SPARTAK	126 pont
2	HERCULES	64 pont
3	SZIGET SZENTMIKLÓS	50 pont
4	SOKO SOMBOR	34 pont
5	POTISJE	23 pont
6	TENT OBRENOVAC	16 pont
7	FRUŠKOGORAC	13 pont
8	TUZLA	7 pont

Mivel minden versenyzőnk nyert érmet, így most csoportosan sorolom őket:

ARANY érmet nyertek:

Gellányi Leonszio, Fehér Áron, Ritec Dávid, Papp Marcel, Albert Flórián, Kuntics Lehel, Papp Szabaszián, Benedek Balázs, Gvozdenović Stefan, Harmus Levente, Tamás Ferenc

EZÜST érmet nyertek:

Tóth Martin, Pásztor Dániel, Tüskei József, Csoma Ferenc, Kuntics Flórián, Labus Stefan, Csoma Balázs.

BRONZ érmet nyertek:

Berec Dino, Garai Balázs, Nikolić Željko, Benedek Mátyás, Szvorény Szabaszián, Tóth Kristóf, Nenadović Srđan

Ezt nem csak a hazai pályának lehet köszönni, hanem az alapos eddigi munkának is, amit a sportfejlődésükben mások is megdicsértek, mint Jonisz János a szigetszentmiklósi birkózószakosztály vezetője, mivel a magyarországi fiúk a legtechnikásabbak, és a velük való összehasonlítás már sokkal kedvezőbb.

Említésre méltó, hogy a versenyt két elismert nemzetközi bíró vezette, Danyi Károly és Lőrincz Rudolf személyében, kik az egészet térítésmentesen, a sport szeretete, és a gyerekek iránti

szerepet és a munkájuk értékelése megnyilvánulásából tette.

Az érmekeket a következő híres vendégeink, és a sportban tevékenykedő személyek osztották:

Dudás Lajos, veteránbirkózó és támogató, Németországból, Varga László, veteránbirkózó és támogató, Németországból, Dr Korhecz Tamás, sportmunkás és támogató, Szabadka, Torma Béla, veteránbirkózó 1952-es olimpikon,

Hallgató ing. Imre, presbiter,

Hallgató Sándor, sportmunkás,

Újhelyi László, veteránbirkózó, edző, sportmunkás,

Damjanovi Sreten, veteránbirkózó, világbajnok 1971-ben

Štefanek Davor, aktív birkózó, olimpikon 2008-ban Pekingben.

A verseny kitűnően zajlott le, bízunk benne, hogy jövőre sem vallunk szégyent.

Ha hiányolják FEHÉR ALEN nevét, ez azért van, mert Ő a II Szerbia kupán Zentán lépett fel és **arany érmet** szerzett.

Danyi Bíró és Benedek Balázs

Danyi Bíró és Kuntics Flórián

Lőrincz Bíró és Tóth Martin

A győztes csapat

LABDARÚGÁS

A kezdeti két elveszített meccs után vidéken, a kishegyesi Egység ellen a „Jadran” 1:1-es döntetlent ért el. Kellemes meglepetés, hogy a liga háromkartonos átlaga alatt szerepelnek játékosaink. Kérjük a közönséget, hogy ebben a pozitív sportszellemben támogassák őket.

TEKE

Továbbra sem koronázza a játékosok munkáját győzelem, de most már rendszeresen 3000 fa fölött döntenek találkozóként.

Meg kell jegyezni és dicsérni, hogy már kétszer is játékosaink a forduló válogatottjába kerültek FEKETE LÁSZLÓ (kétszer) és NIKIĆ NENAD személyében.

ISKOLASPORT

A kezdeti két elveszített meccs után vidéken, a kishegyesi Egység ellen a „Jadran” 1:1-es döntetlent ért el. Kellemes meglepetés, hogy a liga háromkartonos átlaga alatt szerepelnek játékosaink. Kérjük a közönséget, hogy ebben a pozitív sportszellemben támogassák őket. Nem lennének ilyen jó eredmények a falu sportéletében, ha az iskolában nem folytatnának komoly munkát a gyerekekkel.

Ebben az iskolaévben a következő aktivitások voltak:

A kis labdarúgók megnyerték Topolyán a Tolerancia Kupa zóna versenyét, majd a tartományi döntőn negyedig helyet értek el. Most az iskolaversenyek topolyai zónaversenyén fognak fellépni,

A közeljövőben kézilabda és röplabda versenyeken fog részt venni iskolánk válogatottja és a generációnkénti tavaszi futóversenyeken. Működik még a szertornász csoport is.

Iskolánk az anyagiak hiánya miatt még nincs megfelelően felszerelve tornaszerekkel, ezért sokat pályáznak, támogatókat keresnek, hogy munkájukat a lelkes testnevelési tanárok még eredményesebben végezhessék.

„FALRA-MÁSZÁS”

Az iskolai osztálykirándulás folytatása

Néhány nap múlva – még mindig az osztálykiránduláson, Szlovéniát elhagyva, már Horvátországban jártunk. Zágráb volt a következő állomásunk. A kedves osztályfőnökünk, Dr. K. Ladislav volt az útvezetőnk. Ő természetesen, horvátként, Zágrábban fejezte be az állatorvosi egyetemet. Otthon, szeretett városában, mindent tudott hol van, hol lehet találni. Sok minden megmutatott: az egyetemi klinikákat, az Állatorvosi Kutató Intézetet. Esténként tanácsokkal látott el bennünket, hova menjünk szórakozni és felhívta figyelmünket, hova ne menjünk! Ő, pedig esténként a rokonait, barátait látogatta. Mi a kirándulók, az Állatorvosi Iskola Internátusában voltunk elhelyezve. A második emeleti hálósobákat kaptuk. Éjjelre be volt zárva az épület, mi pedig – az egész társaságunk, egy kapukulccsal rendelkezünk. A másikat az osztályfőnökünk vitte magával. Mi úgy juthatunk be az épületbe - tíz óra után, ha az utolsónak hazaérkező társunk a megbeszél füttýjelre, ledobja a kapukulcsot. Természetesen, az utoljára érkezőnek nem volt szabad elaludnia, mert még valaki hiányozhatott közülünk. Jól ismertük egymást és látszott az üres fekvőhely, ha valaki még nem érkezett haza. Működött is ez a kapukulcs dolog, egészen az utolsó zágrábi tartózkodásunk éjszakáig, amikor én egyedül értem haza az internátus elé. Egy komolyzenei hangversenyen voltam, nem tartott velem senki. Nem is ütöttem nagydobra hova

megyek, mert azt gondoltam kinevetnek, kigúnyolnak a barátaim a hangverseny miatt. Az ilyen fajta zenei élvezet a mi társaságunkban nem volt elfogadott, nem is igen volt rá igény. Afféle „urazásnak” vélték, nem is értették, füleik más zenére voltak „hangolva”.

Tehát, egyedül értem a kapu elé, ahol már egy cimborám rostokolt és panaszkodott, hiába füttýög, senki sem jelentkezik, nincs aki a kapukulcsot, ledobja. Még tanakodtunk, amikor egy harmadik cimboránk is megérkezett, most már hárman füttýögtünk mind hiába! Senki a mieink közül a füle botját sem mozdította. Reméltük, hogy az útvezető osztályfőnökünk majd csak megérkezik és az ő kapukulcsa segítségével, mindannyian bejutunk az internátusba. Várakozásunk közben körüljártuk az épületet és az udvar hátsó felében találtunk egy nyitott szuterén ablakot, amin keresztül bejutottunk az épületbe. Bemásztunk az ablakon és valamilyen raktáron és konyhán keresztül eljutottunk a lépcsőházba. Megindultunk felfelé. Igen ám, de a földszinti ajtó, (az épület hátsó traktusában) be volt zárva! Visszavonulásra voltunk kényszerítve, kikapaszzkodtunk ugyan ott, ahol bemásztunk. Megjegyzem, minden szuterén ablak előtt úgynevezett világosító akna volt: a ferdén kiképzett nyílás, hogy több fény jusson be a helységbe és ennek a ténynek még nagy jelentősége lett...

Ismét kint voltunk gyönyörű csillagos

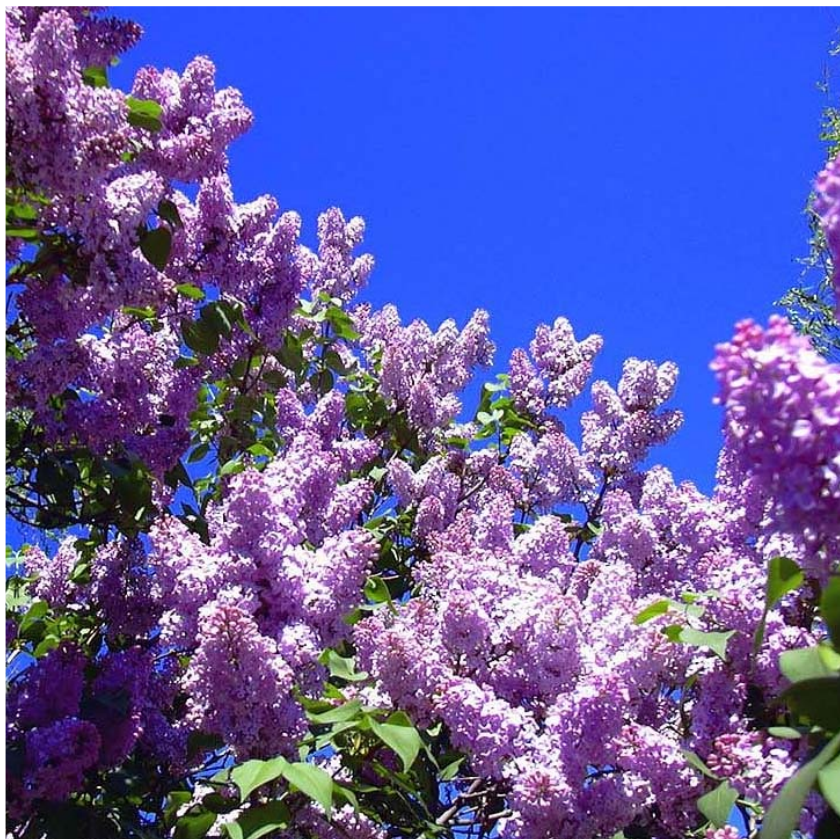
éjszakában. Tanakodtunk, hova tovább, amikor az emeletről jelentkezett egy hang és kérdezte kik, vagyunk? Örömmel jelentkezünk, és kértük, szerezzen már egy kapukulcsot, hogy bemehessünk. Nagy sokára, most már két hang közölte a magasból: nincs kapukulcs! Ők nem merik felébreszteni az egész társaságot, kulcsot keresve. De van egy ötletük: összekötöznek takarókat, és mint kötelet, leengedik. Egyikőnk kapaszkodjon bele, majd ők felhúzzák. Hárman voltunk, közülünk J. Cvetko volt legkönnyebb, rá esett választás, hogy felhúzzák. Be is indult a filmbe illő jelenet, és amikor már két emelet között volt a barátunk, halkan repedt a takaró! Jól hallottuk, hasad az anyag. Hallotta, érezte az is, akit húztak és síri hangon könyörgött, húzzák már gyorsabban, még el nem szakad a takaró! Óriási szerencséjével sikerült a cimborát behúzni a második emelet ablakán. A takaró-kötelet ismét ledobták, jöhet a következő utas, akit felhúznak. Mi ketten a „kötél-utasok” tanakodtunk, ki legyen a következő? Nagy udvariasan biztattuk egymást: -Menj, te! Az eredmény az lett, hogy egyikőnk sem mert „kötélnek állni”!

folyt. köv.
Molnár Károly

KERTI TÖRPE

AZ ORGONA (SYRINGA VULGARIS)

Népszerűségét korai és nagytömegű virágzásnak, csodálatos illatának és változatos színeinek köszönheti. Az orgona nevének kanyargós története van. Latin neve - Syringa, a görög syrinx szóból ered, aminek jelentése cső, síp. A magyar orgona név, a templomi hangszer sípjaira utal. Kertjeink, udvaraink egyik legelterjedtebb, legismertebb virágzó, illatos bokra. Kertekben legtöbbször sörényként jelenik. Erre a célra az igénytelen, halványlila, szimplavirágú balkáni fajtákat telepítik. Kis kertekbe ajánlott a Saugeana fajta, ez csak 2-3 m magasra nő. Nagyobb kertbe Primrose. A közönséges orgona 2-4 méter magas cserje, de metszéssel kecses, alacsony törzsű fává is nevelhető. Gyökérzete sekélyen helyezkedik el a talaj alatt, és a talaj nedvességét gyorsan felveszi. Ezért megeshet, hogy nyáron az orgona közelében a növények szenvednek a szárazságtól. Meszes, agyagos talajon érzi magát jól, de köves, napos domboldalon is megél. Napos, meleg helyen virágzik a legjobban. Árnyékos helyen idő előtt megnyúlik, és nem virágzik. Ültethetjük épületek mellé is, ahol csak néhány óra napsütés van. Hideg talajú, magas vízállású talajon nem fog fejlődni. Vágott virágnak nemes fajtáit telepítsük. Aki nemes orgonát vásárol, azt ősszel kell elültetni. Az orgona rügyei nagyon korán kezdenek duzzadni, ezért a tavaszi átültetés kockázatos lehet. A fiatal növényt ajánlott néhányszor alaposan megöntözni, talaját a gyomoktól tisztán tartani, és trágyázással is gazdagítani a földjét. A bokrok rendszerint a harmadik évben hoznak először virágot. A bokrokat már az első évben is metszeni kell. A metszés már ott megkezdődik, amikor a

virágokat hosszabb-rövidebb szárral levágják a bokorról. Ha nem a vázában, hanem a kertünkben kívánunk gyönyörködni az orgonánkban, akkor elvirágzás után a virágzat maradványait vágjuk le. Aki különös gondot fordít arra, hogy az orgonabokor szépen viragozzon, az alkalmazza a váltómetszést. Maga a növény jellegzetes elágazású bokor, így mód nyílik arra, hogy az egyik ágat rövidre metsszük, a másikat pedig hosszabbra hagyjuk. Így a hosszú vesszőkből a következő évben virágot kapunk, a rövidebb vesszőhajtást nevel. Virágait az előző évi vesszőkön hozza ezért tavasszal már nem szabad metszeni. Törekedjünk arra, hogy a bokor 30-40 cm-es törzsmagasság felett elágazzon és koronája szép, gömb alakú legyen. Virágzással egy időben, azzal átellenben két vessző fog fejlődni, melyeken a következő év virágai nyílnak, ezért az elnyílt virágokat azonnal metsszük ki, mert ezek az új vesszőket gátolják növekedésükben. Az elöregedett bokrokat fiatalítjuk, ha a

vesszőket a vastagabb elágazásig visszavágjuk és az új hajtásokból ismét koronát formálunk.

Ápolás: a bokrok tövét évente 10-12 dkg vegyes műtrágyával szórjuk be. Júliusban-augusztusban feltétlenül öntözzük a töveket. A földből kitörő sarjakat rendszeresen vágjuk ki. Az elszáradt virágok megbetegíthetik a cserjét és meggátolhatják a következő évi virágzást. Az elöregedett orgonát megfiatalíthatjuk, ha ősszel a növény méretét 30 cm ágmagasságig visszavágjuk. Az orgonának vannak betegségei és kártevői, ilyen, pl. a moly, levélatka. Rendszeres kémia védekezésre nincs szükség. A növényeket a takácsatkák is megtámadhatják, ez ellen, főleg száraz nyarakon permetezzünk.

A fertőzés jelei: korai lombhullás, vagy őszi, torz, másodvirágzás.

Zečević Tatjana

**MIT, MIVEL?*

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

A böjtnek vége. Itt a húsvét. Tudjuk, már, hogy mi lesz az étrend. Sosem unalmas, már várjuk. Tehát, mi is lesz? Sonka, kolbász esetleg báránysült. Na, de itt sem minden ennyire egyszerű. Hogyan is lesz a sonka elkészítve? Sütve, főzve, füstölten, sózva...?

Kiskoromban úgy szoktam meg, hogy főzve volt a füstölt sonka és a kolbász, és utána volt a levében megfőzve egy kicsit megtörve a tojás, hogy jobb legyen az íze. Amit legjobban szerettem, az a főtt sonka szalonnája volt, ami a főzés után finom kenhető lett és vihettem kenyérre kenve mustárral ízesítve az iskolába tízórának. Ez mellé ott van az elmaradhatatlan torma, és a krumpli saláta. Sokan, akik szeretik a báránnyt, ilyenkor báránypecsenyét tesznek az asztalra, nem nyárson sütve, hanem lerniben, vagy péknél, spékelve szalonnával, fokhagymával kenegetve, rozmaringos zsírral.

Az utóbbi időben egy új ételt ismertem meg a tésztában sült sonkát, csülköt. Ez az egyik legfinomabb ünnepi ínycsés, ami a világon létezik.

Itt is lehet csak közönséges tésztába, vagy kenyértésztába „csomagolni” a húst, miután ízlés szerint fűszereztük, és ha kisült, még a burkát is megehetjük, ha nem égettük meg.

Húsvét hétfőn a fiúk sok festett tojást szednek össze a locsolkodásban, sokan, mivel a tojás kicsit fujtós nem szeretik fogyasztani. Hogy ne vesszen kárba a sok főtt tojás, így ajánlhatok aznapra töltött tojást menünek. A tojást kettévágjuk, a sárgáját kivesszük. A fehérjét egy jénai tálba helyezzük, majd megtöltjük, a sárgájából, szénfből, majonézból, pirított hagymából készített töltelékkel, amit sóval, borssal, ecettel,

zellerzölddel, metélőhagymával és amivel saját ízlésünk szerint még akarjuk ízesíteni, nem kifejezve egy kis cukrot, hogy a különböző ízek benne el ne vesszenek. Az egészet leöntjük tejföllel, majd a sütőben megrotyogtatjuk.

Aki szeretne saját fűszert termesztani kertjében, esetleg cserépben, hogy télen is legyen neki friss, akkor most kell ültetnie, főleg az évelőket, mint a zsálya, szurokfű (origano), kakukkfű (timian), menta, citromfű, borsikafű, metélőhagyma, tárkony, meg amit önök szeretnek, kívánnak.

Szerk.

AZ ÖNÖK RECEPTJEI

Továbbra is várjuk receptjeiket a: feketicsifecske@gmail.com címre

TÚRÓGOMBÓC

Hozzávaló: 50dkg túró átörve,
2 evőkanál zsír,
3 tojás sárgája,
10 evőkanál griz,
2 evőkanál prézli,
1 evőkanál liszt,
1 kávéskanál só,
3 tojás fehérje felverve.

Gombócokat formálunk és egy órai pihentetés után, bő sós vízbe kifőzzük. Fedő nélkül főzzük kb. 5 percig, míg fel nem jön a víz tetejére, akkor is egyet kettévágunk és ha még fehér a közepe, tovább főzzük. 7 evőkanál prézlit zsíron megszóva megpirítunk a kifőzött gombócokat belehempergetjük. Még kihűlve is puha marad. Tejföllel tálaljuk.

KÓKUSZ KOCKA

32x28cm tepsizhez.

Hozzávaló: 35 dkg liszt,
1 sütőpor,
30 dkg cukor,
3 dl tej,
7dkg margarin,
3 egész tojás.

Ezt mind összekeverjük, és robot gépel kidolgozzuk.

Rózsaszínre sütjük, majd kockákra vágjuk.

Krém: 3 dl tej,
25 dkg cukor,
20 dkg margarin,
10dkg főző csokoládé,
2 evőkanál kakaó (ettől fog jobban takarni). Ezt mind összeolvasztjuk. A kockára vágott tésztát a langyos krémbe bele mártogatjuk, majd a 20dkg kókuszba egyenként bele hempergetjük.

VANÍLIÁS KOSZORÚ

Hozzávaló: 1kg liszt,
25 dkg cukor,
3 vaníliás cukor,
1 margarin,
25 dkg zsír,
1 citrom héja és leve,
1 egész tojás,
3 tojás sárgája,
1 dl tej.

Az anyagokból linzertésztát gyúrunk. 3mm vékonyra kinyújtjuk. Ikerszagatóval szűrjük ki, amelyiknek az egyik közepe lukas. Tojás fehérjével megkenjük és diós cukorba mártjuk. Kisülés után egy-egy egész és kiszúrt korongot savanykás lekvárral összeraasztunk.

Puhulási időtartam nincs, mert mindjárt fogyasztható. Zsírpapíron a legpraktikusabb sütni.

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Lezajlott az idei, sorrendben **12. Podolszki József Emléknep** is március 20-án. A program az eddigiekhez hasonlóan a temetőben indult, ahol Podolszki József sírjánál megemlékeztek a költő barátai, tisztelői. Az emléktábla még nem került vissza a helyére, ezért elmaradt annak a megkoszorúzása. A Kultúrotthonban folytatódott a program a **Vajdasági magyar építészek vándorkiállításának a megnyitójával**. A kiállítást Horváth Szilvia építész nyitotta meg. A tavaly megjelent tanulmánykötet után, idén Podolszki József Képes Ifjúságban és 7 Napban megjelent publicisztikai írásaiból válogatott a Forum Könyvkiadó az Emlékbizottság kérésére, mivel ezek könyv alakban eddig nem jelentek meg. A **Forró vonal című kötetet** Bordás Győző, a kötet szerkesztője, és Tóth Livia valamint Dudás Károly, az írások válogatói mutatták be.

Az esti műsor a színházteremben folytatódott, hagyományosan egy vers-összeállítás került bemutatásra. Ezúttal a budapesti Kaleidoszkóp Versfesztiválon különdíjat nyert és ezüstminősítést kapó Ady-estet láthatta a bácsfeketehegyi közönség. A **Szeretném, ha szeretnének című előadást** Krekity Olga rendezte Lódi Andrea segítségével. Előadták a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének tagjai: Farkas Hajnalka, Hajvert Ákos, Nagyballi Tamara, Nešić Máté és Simonyi Lili. Közreműködött Domány Zoltán v. m. Végül sor került a publicisztikai pályázat eredményhirdetésére. A 41 beérkezett pályamunkát a

Tóth Livia – zsűrielnök, Bordás Katalin és Máriás Endre összetételű zsűri véleményezte. A színpadon Tóth Livia értékelt. Elmondta, hogy ugyan nincs benne a kiírásban, de a zsűri elvárja, hogy a témák aktuálisak, közérdekűek legyenek, olyanok, amelyek a jelenlegi életünkre vonatkoznak, amelyek foglalkoztatnak minket. Ezzel a pályázattal elsősorban a még nem befutott újságírókat és azokat a fiatalokat szeretnék ösztönözni, akik kedvet éreznek az újságírás iránt s persze eddig még meg nem jelent írásokat vár a mindenkori bíráló bizottság. A hibák között megemlíttette az igénytelenséget, a szegényes szókincset, ami gyakori szóismétlést eredményez, a közhelyes fogalmazást, az úgynevezett töltelék mondatokat, a pongyola fogalmazást... Sok beküldött írásnál bebizonyosodott, nem

Megosztott harmadik díj lett kiosztva, két jegyzet, amelyeket egyformán jónak ítélt a zsűri témaválasztásban, stílusban és kidolgozásban is, de valamennyivel gyengébbnek az első két helyezettől. Az Ez itt a kérdés, avagy kérdezz-felelek című írás szerzője az óbcesei **Kiss Anita** és a Lelkesítő kiáltvány a léha ifjúsághoz című írás szerzője a zentai **Illés Eszter**. A díjazott írások a Képes Ifjúságban és a Hét Napban lesznek olvashatóak. A zsűri még válogatott ki írásokat, amelyeket ugyancsak közlésre javasolt.

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete március 21-én Bácsfeketehegyen két jelentős Magyarországon meghirdetett vers- és prózamonó verseny vajdasági elődöntőjét szervezte meg a 14. életévüket betöltött szavalók számára: a IX. „**József Attila**” és a IX. „**Ratkó József**” **Országos vers-, énekelt vers- és prózamonó versenyeket**. Csak a legtapasztaltabb versmondók merték vállalni a megmérettetést, a József Attilára hat verssel, a Ratkó Józsefre négygyel kellett készülni. De ezt leszámítva színvonalas produkciók hangzottak el, a jelenlevők egy izgalmas, hasznos és élményekkel teli szép délelőttöt tölthettek el együtt. A versmondóknak két művet kellett előadniuk, ebből egynek József Attilának ill. Ratkó Józsefnek kellett lennie, a másodikat választhatták. A zsűri tagjai Kiss László, a Magyar Versmondók Egyesületének elnöke és Wiegmann Alfréd televíziós rendező voltak Magyarországról, akik egymást kiegészítve értékelték a versenyt, fel-

elegendő a jó ötlet, vagy az interjúalany, a beszélgetőtárs sikeres kiválasztása, ha a témát nem tudják végigvezetni, a gondolatokat megfelelő módon kifejezni. Habár egy interjú lett az első díjas, mégis az interjúk, az-az egy kivételével, az idén jóval gyengébbek lettek, mint mondjuk a jegyzetek. Az első díjas írás a Szokjad, fiam, az igazságtalanságot! című Mezei Szilárddal készült interjú kimagaslóan a legjobb volt, szerzője a zentai **Laskovity Ervin**. A második helyre a Végzengés című jegyzet került, amely igencsak aktuális témával, a gazdasági válsággal foglalkozik, sajátos szemszögből. A szerzője a Magyar Szó jelenlegi budapesti tudósítója, **Mihájlóvits Klára**.

hívták a figyelmet a pozitívumokra és a negatívumokra egyaránt. Először is kiemelték, hogy nagyon magas színvonalú versmondást hallhattak, de ez már nem volt meglepetés számukra, mivel már többször módjukban állt a vajdaságiakat hallgatni. A versválasztással elégedettek voltak. Magas szintű a szín-

padi kiállítás, szép beszéd, jól tagolt szövegejtés jellemző. Ami a hibákat illeti, egyeseknél feltűnt a rossz, görcsös testtartás, felhívták a figyelmet a tekintet fontosságára, és megemlítették, hogy nyugodtan lehet gesztikulálni, ha a vers megkívánja. A hallgatóknak tudni kell, érezni, hogy miért erre a versre esett a választás. Az eredményhirdetés előtt még műhely-

munkára is sor került, külön-külön mindenki produkcióját megbeszélték. Végül elmondták, hogy milyen nehéz helyzetben vannak, mivel sajnos a létszám korlátokat nem tudják átlépni, pedig minden vajdasági résztvevő megérdemelné, hogy a döntőben bemutatkozzon. Az április 9-10-11-én Tatabányán megrendezendő József Attila verseny döntőjére továbbjutottak: Farkas H a j n a l k a (Bácsfeketehegy), Hajvert Ákos (Topolya) és Simonyi Lili (Bácsfeketehegy). Tartaléknak nevezték Nesic Mátét (Óbecse). Az április 17-19. tartó Ratkó József verseny nagykállói döntőjére továbbjutott: Matisa Petra Leona

(Szabadka). A rendezvényt támogatta a Szülőföld Alap, együttműködő partnerek voltak. a Magyar Művelődési Intézet, a Magyar Versmondók Egyesülete, a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság és a Feketics Művelődési Egyesület.

Március 28-án kerül sor a 19. **Anyám fekete rózsza** vers- és prózamondó találkozó vajdasági elődöntőjére, részletek a következő számban. Áprilisban pedig mesemondó verseny lesz falunkban, 25-én a VMVE és a VMMI, a Magyar Művelődési Intézet és a Képzőművészeti Lektorátussal együttműködésben szervezi meg a Többsincs elnevezésű, Kárpát-medencei magyar mesemondó verseny vajdasági döntőjét, amellyel Benedek Elek születésének 150., halálának 80. évfordulóján, a nagy mesemondóra emlékezünk. A versenyen amatőr mesemondók vesznek részt 7-től 99 éves korig.

Március 27. – április 4. között szervezik meg Muzslyán a **Vajdasági Magyar Amatőr Színjászok Találkozóját**, ahol a bácsfeketehegyi Soma Színtársulat is fellép a Redemptios ballada című előadással. Klein Magda drámája a sok változást szenvedő időkről szól. Sok sikert nekik!

Borka

Díjazottak

5 ESZKÖZ, AMIT NEM NÉLKÜLÖZHETSZ A SMINKELÉSBEN

Vannak helyettesíthető és akár el is hagyható sminkeszközök, ám némelyik hiányában egyszerűen nem lehet szépen sminkelni. Megmutatjuk, mi az, ami a te kelléktáradból sem hiányozhat.

Szemöldökcsipesz

Egyes sminkesek egyenesen az arc legmeghatározóbb pontjának tekintik a szemöldököt. Van is ebben valami: a szemöldök egy sikeres formaváltással és átszínezéssel éveket képes fiatalítani a viselőjén. Még ha szakemberre bízod is a szemöldökök karbantartását, akkor is szükséged van otthon néhány idő előtt kinövő vagy rakoncátlan szál eltávolításához egy csipeszre. A jó szemöldökcsipesz kincs, ezt mindenki tudja, aki dolgozott már vele. Mindegy, hogy milyen színű, mindegy, hogy új vagy régi, mindegy, hogy ferde, vagy sem, ám az biztos, hogy a jó szemöldökcsipesz:

- megfelelően záródik, hogy a rövid vagy vékony szálakat is könnyen megfoghasd vele;
- nem éles, hogy mélyről húzhasd ki a szálakat, anélkül, hogy közben elszakadna;
- kézre áll, tehát nem túl kicsi és nem túl vékony.

Szempillaspirál

A szempillaspirál egy lépésben semmivel nem helyettesíthető sminkeszköz. Önmagában a szempillagöndörítő nem színezi a pillákat, a tartós festés pedig nem képes formálni azokat. A szempillaspirál lényege a kefében és a festékben rejlik. Az újdonságnak számító vibráló-pulzáló spirálok még a festék eloszlását is képesek optimalizálni.

Ízlés dolga, hogy milyen színű szempillaspirált használsz, és az is mindegy, hogy vízálló, vagy sem a kedvenced, ám a következőket nem árt szem előtt tartanod:

- A nagy átmérőjű keféket nehéz használni a pici pillákon.
- Az új generációs, vékonyan, ám egységesen fedő festékek csak új típusú kefékkel vihetők fel, ezért találkozol egyre többször gumi vagy műanyag alapanyagú kefékkel a hagyományos helyett.
- Fél évnél tovább ne használj egy spirált sem, mert nagyon gyorsan megromlik a festék, amivel akár komoly szemgyuladást is okozhatsz magadnak.
- Mindig mosd le a festéket lefekvés előtt. Ez azért is fontos, mert a festett szempilla merevebbé válik és könnyen sérül: letörik a vége, és bizony a pillák nagyon lassan nőnek.

Korrektorecset

Erre most biztosan sokan felkapják a fejüket: nem is kell korrektor, és ha mégis, akkor fel lehet azt vinni ujjal is. Rendben, tényleg vannak olyan szerencsések, akiknek nem kell mindig korrektort használniuk, de olyan nincs, akinek soha nincs rá szüksége. Soroljam? Pattanás, pici bőrpír, egy betegséget követően karikás szem, sírás utáni piros orr, és így tovább, te is tudnád folytatni. Minél kisebb az orvosolandó bőrhiba kiterjedése, annál inkább szükséged van a

korrektor pontos felvitelére, ez pedig csak ecsettel oldható meg. Így a megfelelő helyre viszed fel a festéket, és csak annyit, amennyire feltétlenül szükség van.

Arcsminkelő ecset

Ha a pirosító híve vagy, akkor annak a felviteléhez, ha inkább a bronzosítóra szavazol, akkor ahhoz kell ecsetet választanod (persze a krémes pirosítókra ez nem vonatkozik). Az biztos, hogy ezekkel a festékekkel csak ecset segítségével tudsz szépen dolgozni, mert csak így nem lesz foltos az eredmény. A pirosítókhoz csomagolt miniecseteket viszont inkább felejtse el: nem lehet velük szépen dolgozni, pont a kis méretük miatt.

Vattapálcika

Aki sminkel, az óhatatlanul hibázik is. Márpedig azt korrigálni kell, és ennek a leg-egyszerűbb módja, ha egy sminklemosóba vagy krémbe mártott vattás pálcikával töröld le a felesleges vagy az elcsúszott festéket. Különösen a szempillaspirál és az élénk rúzs okozta bakik javításánál nélkülözhetetlen.

Tipp: Az alapozó sokszor rákerül a szemöldöködre, és mattá teszi. Ilyenkor vizes vattapálcikával töröld le róla a festéket, ezzel még a rakoncátlan szálakat is a helyükre simíthatod.

Forrás: www.nlcafe.hu
Fekete Tímea

Tipp: Ha nem találsz olyan korrektorecsetet, amelyet a szálak sérülése és a bekoszolódásának veszélye nélkül be tudnál tenni a sminkcuccaid közé, akkor használj helyette kupakos rúzsecsetet, az is megteszi.

FECSKETOLL

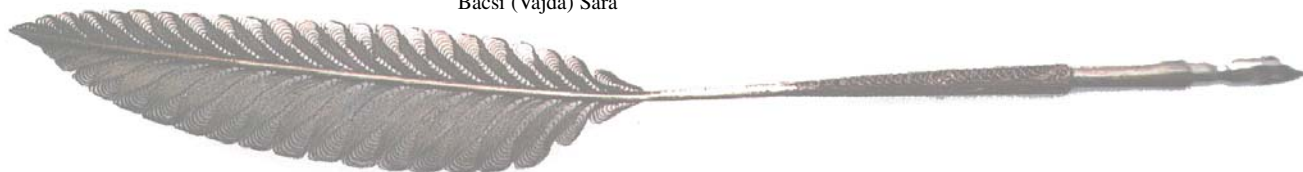
LÉNYEG

Ha nézed és érzed, hogy látod, az lényeg.
Úgy tágul az éber pupilla fényed.
Csak figyelj! Fontos, hogy tudd mit észlelsz,
megértsd, hogy nem csak látnod kell, nem csak nézned,
de érezned kell mit tudnod fontos.

Ha hallod és érted mit mondanak, az lényeg.
Hegyezve füled, eltátva szádat,
csak ámulj s bámulj, mert fontos, hogy halld mit észlelsz,
megértsd, hogy nem csak hallanod kell, nem csak értened,
de érezned kell mit tudnod fontos.

Ha szólsz és szavaid nem akarja senki,
ne csüggedj, mert a tudatukban meg van minden.
Csak lásd és halld mit tudnod fontos!
Szavaidban meglapul a lényeg.

Bácsi (Vajda) Sára

HAJNALODIK

Mintha szellő fújna,
de nem rezzen semmi.
Mintha nekem súgna,
de nem érek szavai.
Mintha felém jönne,
de nem látom jönni.
Mintha hozzám nyúlna,
de nem érint semmi.
Mintha belém bújna,
de üres a lelkem.
Mintha szíven szúrna,
de nem fáj már semmi.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Maráz Benjamin március 7, 74 évében

Labus Stana március 17, 68 évében

Ifj. Paksi Károly március 19, 53 évében

Dutina Nikola március 26, 77 évében

Terebesi Erzsébet szül. Pál március 28, 83 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

FÁSÍTÁSI AKCIÓK

